

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Quinque gradus vnitionis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

bit, ac viuificabit; & eius in amore imitatio faciet te omnino perfectum; præcipuè, si oculos conijcias in alia exemplaria, quæ idem Dominus tibi ob oculos ponit de quibus in proximo capite agetur.

CAPVT X.

VNITIO RELIGIOSA AD SIMILITVDINEM DIVINÆ; quos gradus, & quas res complectatur; & ad quid inclinet; ut in omnibus sit conformitas.

RELIGIOSORVM INTER SE CONIUNCTIO & vnitio, quæ ad eò perfectà prodit, dum sequitur & imitatur duo illa exemplaria in proximo capite posita: multò altiùs extollitur, si alia etiam imitetur, quæ Christus Dominus noster in Euangelio suo proposuit: amorem scilicet Dei erga nos; & æterni Patris ad Filium suum; & conunctionem, quam Filius habet cum æterno suo Patre, tresque Diuinæ Personæ inter se: unde ipsemet Christus Dominus noster, quæ homo amoris sui hausit perfectionem: quemadmodum ipse insinuauit, cum suis Apostolis dixit: *sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos*: Multò tamen ampliùs id significauit in oratione, quam ad Patrem suum fudit in ipsa nocte vltimæ cænæ, petens ab eo admirandam hanc vnitionem pro ipsis discipulis, similem illi, quam ipse cum Patre suo habebat. Et ut manifestaret magnam opinionem & æstimationem suam de illa, magna consideratione & rationibus repetijt quinque verbum illud: *b ut sint vnum*: quasi significare volens, hanc vnitionem quinque gradus præcellentes habere; & omnes illos, se optare, ac petere pro suis discipulis; sicut sensum iam declarabimus.

§. I. *Quinque gradus vnitionis.*

PRIMA VNITIO SIVE PRIMVS GRADVS vnitionis, quam petijt ipse Christus fuit intellectus & iudicij, propter vnã & eandem fidem: desiderans omnes conuenire in credendis eisdem veritatibus, & admittendis eisdem præceptis: sentientes, iudicantes, & loquentes bene de eis. Quamuis enim verum sit, ut ait S. Thomas: absque læsione Charitatis posse esse diuersa iudicia in materia opinionum, & rerum agibilium: Perfectio tamen huius vnitionis in hoc primo gradu, refugit iudiciorum contrarietatem, quæ prodijt à proprio iudicio cum proteruitia, & contentione. Hæc enim solet esse mater discordiarum, inimica vnionis voluntatum, & Christianæ pacis venenm. Ideoque Apostolus hanc vnitionem in suis epistolis valde serid cõmendat, & nominatim Corinthijs, qui aliquas habebant diuisiones. *c obsecro, inquit, vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi, ut id ipsum dicatis oes; & non sint in vobis schismata: siis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia*: hoc est: procurantes summam conformitatem; quæ vobis erit possibilis; atq; si omnes eandem scientiam haberetis; & secundam epistolam

ad eol-

a Ioan. 15. 9.

b Ioan. 17. 11.

I.

2. 2. 9. 10. ad 2.

c i. Cor. 1. 10.

di. Cor. 13. 11

ad eisdem sic concludit: *de cetero fratres, idem sapite, pacem habete, & Deus pacis, & dilectionis erit vobiscum.*

2.

Ex Hoc primo gradu progreditur ad secundum, qui est magis substantialis, & consistit in vnitione cordium, & voluntatum, ratione eiusdem charitatis; quæ illos impellit ad se inuicem amandos, quasi multa corpora animam vniam haberent; & multæ animæ cor vnum: ita vt conueniant in diligendis, & odio habendis eisdem rebus, iuxta Dei voluntatem. Eum in modum quo S. Lucas refert: *e multitudinis credentium fuisse cor vnum, & animam vniam.* Hanc vnitionem coniungit Apostolus semper cum prima. Nam ad Romanos dixit: *Deus patientia & solatii dei vobis id ipsum sperare in alterutrum secundum Iesum Christum: vt unanimes, vno ore, honorificetis Deum, & Patrem Domini nostri Iesu Christi.* Sed maxime scribens ad Philippenses aperuit quæ hanc vnitionem faceret dicens. *g Si qua consolatio in Christo si quod solatium charitatis si qua societas spiritus si qua viscera miserationis: implete gaudium meum vt idem sapiatis, eandem charitatem habentes, vnanimes, id ipsum sentientes; nihil per contentionem, nec per inanem gloriam facientes; non qua sua sunt singulis considerantes, sed ea qua aliorum.* Non potuit Apostolus amplius exaggerare desideria quibus tenebatur, vt hæc vnitio inter fideles floreret: quam reponendo in ea omne tuum solatium & gaudium; & tanquam certa indicia eam proponens, amoris & commiserationis, quam illi erga ipsum haberent. Et quid aliud est desiderare, vt omnes eandem habeant charitatem: quam quod superma hæc virtus eisdem in omnibus fructus & effectus profertat, atque illa sola omnium voluntates dirigeret & gubernaret?

e Act. 4. 32.

f Rom. 15. 5.

g Phil. 2. 1.

3.

AD HANC secundam vnitionem perficiendam petijt Christus Dominus pro suis discipulis tertium gradum cui illa inniteretur. Est autem gradus hic, vnitionis omnium cum ipsomet Deo. Si enim omnes cum Deo sunt vniti, etiam erunt inter se; & si humanæ voluntates cum Diuina coniungantur, erunt etiam coniunctæ & vnitæ inter se ipsas. Vt autem certitudinem huius vnitionis significaret, voluit tertio ob oculos proponere supremum exemplar, quod habere potuit, dicens: *h sicut Pater in me, & ego in te: & ipsi in nobis vnum sint.* quod significabat, quemadmodum Pater & filius summam habent vnitionem in sensu, & voluntate, & in executione earum rerum, ita vt nulla sit in eis diuisio: & hæc vnitio oritur ex vnione sue vnitate, quam habent in vna eademque essentia: quia sunt vnus & idem Deus: ita proportionaliter iusti haberent summam aliam vnitionem in sentiendo, volendo & operando, siue exequendo quod Deus vult. Idque ex eo oriatur, quod omnes sint cum Deo vniti; vt vnus spiritus cum eo per hunc amorem perfectum. Ita vt eorum vnio non sit humana, sed diuina neque innitatur titulis carnis & sanguinis, sed sanctitatis ac Diuinitatis: accipi-

h Ioa. 1. 21.

en. 1.

entes tanquam exemplar summam illam vnitionem, quam Diuinæ personæ inter se ipsas habent.

SED vltiùs progressa est misericordia Saluatoris petentis pro suis quartam aliam vnitionem, magis specialem in ipsomet Christo vero Deo & homine, ratione eiusdem carnis etiam Diuinitate vnitæ: quæ datur omnibus in cibum in Sanctissimo Altaris Sacramento, de qua vnitione intelligunt SS. Cyrillus & Hilarius, quod Christus Dominus quarto loco dixit: *Ego claritatem, quæ dedisti mihi, dedi eis: ut sint vnium sicut & nos vnium sumus.* Quasi dixerit: dedi eis in cibum, corpus meum coniunctum cum Diuinitate, quam tu mihi dedisti: vt in virtute huius cibi sint vnium mecum, & inter se, imitantes vnionem, quam nos habemus: Idem significare voluit Apostolus, cum dixit: *vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane participamus.* Quid est multos esse vnum panem, nisi esse vnum Christum per imitationem? Nam quemadmodum omnes iusti realiter ac verè vnum eundemq; Christum sumunt, latentem sub diuersis Sacramentalibus speciebus, quæ etsi sint multæ, quod tamen latet, non est nisi vnum: ita omnes sunt vnium in ipsomet Christo, participes eius spiritus, eiusque cælestium proprietatum,

VLTIMA magisque specialis vnitio est propter vnum eundemque statum perfectionis, in quo discipuli Christi fiunt vnū inter se vt eum cum ea excellentia ac perpetuitate imitentur, qua possunt illum in terra imitari: & de hac dixit quinto: *Ego Pater, sum in eis sicut tu in me: ut sint consummati in vnum: & cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti.* Et quid est, esse consummatos & perfectos in vnitione, nisi, vt omnes hos quinque gradus in se coniungant cum magna constantia & perpetuitate, ad similitudinem perfectæ vnitionis, quam Diuinæ Personæ inter se habent? sicut ipsi Apostoli coniunxerunt, & perfecti Religiosi coniungunt: qui perpetuis votis sese dedicant ad procurandam & conseruandam vnitionem hanc in omnibus suis gradibus: donec in ea vitam hanc finiant. Hæc ipsa vnitio testimonium præbet præsentis Christi Domini nostri inter illos. *Nam vbi sunt (ait) duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum:* vt eorum vnitionem conseruem, eiusque feruorem perficiam. Eadem etiam vnio testimonio est, quod filius Dei missus fuerit in mundum à Patre suo: talis enim vnitio non potuisset fieri in terra potestate tantum humana: nisi ipsemet Deus eam inspiraret, & adiuuaret. Eadem quoque est indicium amoris Dei erga nos: quia vult nobis ea bona, in quibus magis sumus similes filio eius; & in vnione, quam cum suo Patre habet. Eadem etiam efficit homines consummatos: obsignans in eis virtutes Christianæ perfectionis. Vnio enim multorum, obligantium se ad

4.

Lib. 11. in 10
ann. 1026.
Lib. 8. de
Trin.

Vide ibi To-
lorum.
i. vers. 2.
11. Co. 10. 17

5.

k. vers. 23.

Mat. 18. 20

manendum perpetuò in diuino obsequio, remotis perseverantiæ obstaculis, causa est, cur cum magna suavitate obtineatur vltima victoria, & corona. Id quod est in Religione valdè facile: Nam in ea profitentur Religiosi magis attentè ac sollicitè quinque illa, quæ hi gradus vnitionis efficiunt: subiectionem scilicet proprii iudicij, abnegationem propriæ voluntatis, & familiaritatem cum Deo per orationem; & frequentiam magis quietam ac piam sacre Communionis; & renunciationem rerum omnium, & inordinatorum ad eas affectuum: ex quibus dissensiones omnes oriuntur. Cum igitur vocatio religiosa eò dirigatur, vt hæc vnio procuretur in omni sua excellentia; non est parcendum labori quo ea obtineatur: sed semper ob oculos habendum, quod Apostolus dixit: *in Super omnia charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: & pax Christi exulet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore.* Attendite, inquit, quod vestra vocatio sit, vt sitis vnum corpus mysticum, cuius partes sunt inter se summa cum pace & concordia vnitæ, sicut sunt partes ipsius corporis naturalis. Quam obrem super omnia contendite, vt in charitate excellatis: quæ vinculum est perfectissimum, quo virtutes omnes inter se ipsas colligantur; & easo cum ipso spiritu, & spiritus cum Deo, & voluntates omnium inter se mutuo colligantur & sic partes corporis mystici Ecclesiæ & Religionis sunt sibi magna cum læticia coniunctæ. Memento Religiose ait S. Bernardus: quod veneris ad Religionem, vt esses negotiator, & preciosas margaritas, virtutes scilicet, & bona spiritualia quæ teres nec contentus esto, si inferiora bona inuenieris; sed si maiora quæ & excellentiora perquire. Nil autem pretiosius inuenies vnitate, non igitur parcas omnibus cæteris propter eam obtinendam: sed ieiunijs, vigilijs, & orationibus audacter præfer vnitatem. Volo autem vt in ea quoque sic maneat: non quasi vnus ex omnibus, sed quasi cum omnibus vnus. Latum expande finem, & ex omni genere piarum affectionum claude intra viscera tua, vt omnibus omnia fias; & congaudere paratus & compati: gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus: vt amorem & vnionem cum omnibus habeas.

§. 2. *Alia etiam complectitur Vnitio Religiosa.*

EX D I C T I S licet aliqua magis particularia deducere, quæ Religiosorum coniunctio siue vnitio complectitur; & conferant vt illa conseruetur inter subditos & Prælatos antiquos & novos, & vnuersum inter maiores, minores, & æquales, cum vera & solida Charitate. Cuius spiritus, vt ait Sapiens, *unicus est, & multiplex*: sed eius multiplicitas dirigitur ad vnitatem; ad quam in singulis Religionibus efficit tres admirandos spiritus. Spiritum scilicet filij humilis, obedientis, suisq; maioribus planè subiecti; spiritum Patris zelantis, ac solliciti de bono minorum; & spiritum ver-

fratris

in Colo. 3:15

Ser. 26 par. 11

a Sap. 7:22